

братска рѣка. Но и тозъ-пѣтъ ще видимъ, че Българинътъ пакъ останѣ излѣганъ: побратимство съ Гъркъ небува, особено съ Гъркъ отъ Византия!

Като остави Неда, Михаилъ отъ день-на-день чакаше да са развали съ брата ѣ Стефана-Уроша, а отъ друга страна Андроникъ са готвѣше да иде въ Цариградъ за да свали дѣда си отъ прѣстола. Планътъ му бѣше да отнеме отъ Сърбія южната Македонія, и да усили войската си съ Албано-македонскы волентири. За туй и подкладаше Михаила срѣщу Сърбытъ, като го лѣжѣше, че ако Цариградскыйтъ походъ са свърши честито, Михаилъ ще получи голѣма часть отъ Тракія, и една сумма пари за възнагражденіе и като зетъ и като съюзникъ.

§ 53. Българо-Византийскы работы въ правленіето на Михаила Страшиміровича.

Договорътъ, които бѣ сключенъ въ Демотика на 1327. год., немалъ е никаква сила. Тѣзи събитія сѣ изложени подробно отъ Іоанна Кантакузена ⁽¹²⁾, който набѣдява Михаила Страшиміровича въ измѣна и вѣроломство. Обаче лѣтописецътъ не ѣ можилъ да скрие нѣкое обстоятелства, които съвсѣмъ оправдаватъ Михаила и показватъ, че причината дѣто не сѣ са опазили тѣзи условія не былъ той, а по-младыйтъ Андроникъ, който скоро поченѣ съ съкаквы хитрины да са извращѣ, повыка при себе си Боеслава, даде му началство надъ войската и му стори голѣмъ почетъ, и съ туй развали спокойствіето на Михаила, който доста са помѣчи дордѣ отъ страни притезаніята на Боеслава за Търновскыя престолъ.

Като испита нѣколко пѣти вѣроломството на съюзника си, Михаилъ са рѣши да земине на страна-

(12) Cantacuzeni historiarum t. I, lib. 56, 57, 58.